

Ἀκρόασις

ΠΑΡΑ ΤΩ ΜΙΚΑΔΩ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

[Ἐκ τῆς περιγῆγους τοῦ βερώνου Hubner].

Ἡ παρὰ τῷ Μικαδῷ¹ ἀκρόασις μου, ὁρίσθησα διὰ σήμερον, ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς πολλὰς μεταξὺ τοῦ κ. Satow καὶ τοῦ Ἰουακούρα συνδιαλέξεις. Κρινοποιήθέντων μοι τῶν λόγων, οὐς ἔβαλε νὰ μοι ἀπευθύνῃ ὁ αὐτοκράτωρ, ἐδέχθη νὰ δώσω κατὰ τὴν ἀπάντησίν μου. Ὡς οὕτως μοι ἐνεχειρίσθη διάγραμμα τοῦ περιπτέρου, ἐν ᾧ ἔβαλε νὰ γείνη ἡ ἀκρόασις, καὶ ἐνῆλ δεικνύται ὁ θρόνος καὶ αἱ θέσεις, ὅς ἐκαστος εἰς ἡμῶν ὥρειλε νὰ καταλάβῃ.

Ἡ ἐμπροστίαις τῆς υποδοχῆς εἶχε κανονισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προηγουμένης ἀκροάσεως, ἥς ἐτυχεν ὁ κ. Seward, ἄλλοτε ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Τὴν προῖαν λοιπὸν θαλαμηπόλος τις ἤλθε ζήτων ἡμᾶς ἐντὸς εἰδούς ὀχλήματος, κατασκευασθέντος ἐν Hong-Kong, τοῦ μόνου ἴσως ὑπάρχοντος, καθόσον ἡ τῶν ἀμαζῶν χρῆσις διατελεῖ ἄγνωστος τῇ αὐτοκρατορικῇ αὐλῇ. Ὁ Μικαδὸς οὐδέποτε ἐξέρχεται².

Τὴν μεσημβρίαν ὁ κ. Adams, ὁ κ. Satow καὶ ἐγὼ κατήλθομεν τῆς Πρεσβείας, διευθυνόμενοι εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν μέγαρον, ἡγουμένων καὶ ἀκολουθούντων τῶν Ἀγγλῶν ἀξιωματικῶν ἐφίππων, καὶ ἐκιστάδος τινὸς ἱππέων Ἰαπώνων. Οἱ bettes³ ἔτρεπον περὶ πλῆθει τῶν θυρίδων τῆς ἀμάξης. Ἡ τὸ πρόστατον τοῦ Takaraba ἐκ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἐπαύλεως χωρίζουσα ἀπόστασις εἶνε τεσσάρων περίπου μιλίων. Καθ' ὅλην τὴν πορείαν ἡμῶν, αἱ ἐγκάρσιοι ὁδοὶ εἶχον ἀπαγορευθῇ εἰς τοὺς διαβάτας διὰ σχολίων. Κατὰ μικρὰ διαστήματα εἶχον τοποθετηθῇ σκοποὶ, ἐκ δὲ τῶν φυλακείων παρυσίαζον ὅπλα. Πυκνὸν πλῆθος, ἀδιάφορον μὲν ἀλλὰ περίεργον, συνωθεῖτο ὀπισθεν τῶν σχολίων.

Φθάσαντες εἰς τὴν θύραν τοῦ πρώτου περιβόλου εὗρομεν στρατὸν ὑπὸ τὰ ὅπλα, ὡς καὶ εἰς τὴν δευτέραν θύραν καὶ πρὸ τῆς ἐπαύλεως. Οἱ στρατιῶται οὗτοι, ὠπλισμένοι καὶ ἐν μέρει ἐνδεδυμένοι εὐρωπαϊκῇ, εἶχον μὲν εὐάρεστον ὄψιν προέδιδον ὅμως οὐ μικρὰν στενοχωρίαν ἐπὶ τῇ μεταμορφώσει αὐτῶν ταύτῃ, ἐνῶ τοὺναντίον οἱ Γιακουίντοι καὶ ἄλλοι ἱππεῖς τῆς στρατιωτικῆς καὶ πολιτικῆς υπηρεσίας, οἱ φέροντες τὰς ἐνδυμασίας καὶ τὰ ὅπλα τῆς χώρας, παρίστανον ἐπιβλητικὸν καὶ ὄντως ὠραῖον θέαμα. Διαλθόντες

1. Ἐπώνυμον τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ἰαπωνίας.

2. Μετὰ μὴνᾶς τινος ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ὁ αὐτοκράτωρ ἀκολουθῶν τὴν συμβουλὴν τῶν μεταρρυθμιστῶν αὐτοῦ ὑπουργῶν ἐνεφανίσθη ἐν ἀνοικτῷ ὀχλήματι ἐνώπιον τῶν ὑπηκόων του, λίαν ἐπὶ τοῦτοφ ἐκπλαγέντων. Τῷ 1872 εἶδον αὐτὸν διατρέχοντα ἐπ' ἀμάξης τὰς ὁδοὺς τῆς Yokohama. Ὁ υἱὸς τῶν θεῶν ἔφερεν ἐπιδεικτικῇ τινα στολὴν εὐρωπαϊκὴν, κατὰ τὸ ἡμῖς ναυτικῶς καὶ κατὰ τὸ ἡμῖς πρέσβους.

3. Εἶδος ὑπηρετῶν.

διὰ τῆς τελευταίας γερύρας τῆς ζευγνοῦσας τὴν μεγάλην τάφρον τῆς ἐπαύλεως, κατέβημεν τῆς ἀμάξης καὶ ὠδηγήθημεν εἰς τὸν ἰδιαιτέρον κήπον τοῦ Μικαδῶ, οὐτινος ἡ εἴσοδος τυγχάνει ἀπηγορευμένη εἰς τοὺς θνητοὺς, ἐκτὸς σπανιωτάτων τινῶν ἐξαιρέσεων.

Ὁ κήπος οὗτος ἀποτελεῖται ἐκ μικρᾶς κυκλικῆς λωρίδος, ἥτις ἐξ ἐνός μὲν περιβάλλει μέρος τι τῆς ἐπαύλεως, ἄφ' ἑτέρου δὲ ἔχει ὄριον τὴν μεγάλην τάφρον. Ἀλλ' οὔτε ἡ ἐπαυλὶς, οὔτε ἡ τάφρος εἰσὶν ὁραταὶ καθόσον ἀμφότεραι κρύπτονται ὀπισθεν διπλῆς σειρᾶς ἰνδοκαλάμων καὶ δένδρων φυτευθέντων ὑπὸ τοῦ Taiko-Sama, οἷον κωνοφόρων, ἐχόντων κορυφὰς ἐρυθροὺς καὶ λεπτοὺς, σφενδάμων, ὧν τὰ διαφανῆ καὶ ἀσπεροειδῆ φύλλα εἶχον οὐχὶ μικρὰν χάριν, δρυὶν πρασίμων, θαφνῶν καὶ ἄλλων καρποφόρων δένδρων, ἐκλεχθέντων ἐνεκεν τῆς ὠραιότητος τῶν ἀνθέων αὐτῶν. τῶν μόνων ἀπαντωμένων ἐν τῇ μαρμαρῇ ἐκείνῃ χώρῃ. Οὐδὲν ἔχνος πρασιᾶς ὑπάρχει. Μία δὲ μόνη δίοδος ἐντὸς τοῦ δροσεροῦ καὶ πυκνοῦ λειμῶνος. Τὸ ἔδαφος, ὅπερ κυματίζει τεχνικῶς, παρίστανει χώραν ὀρεινὴν. Τῇδε καθεστὲ εἰσὶν ἐσπαρμένοι μικραὶ ξύλινοι καλύβαι, κατ' οὐδὲν διακρινόμεναι τῶν κισσίων, ἃ βλέπει τις ἐν τοῖς κήποις τῶν πλουσίων. Εἶχομεν βαδίσαι ἐπὶ πάντε περιπυρ λεπτὰ, ὅτε ὑπεδέχθησαν ἡμᾶς ὁ Σάντζο, πρόεδρος τοῦ συμβουλίου, ὁ Σουακούρα καὶ τρεῖς ἄλλοι σύμβουλοι, Κίδο, Ὁκούρα, Ψαγάκη, οἱ πληρεξούσιοι τῶν πατριῶν τοῦ Ἰασιό, τοῦ Χίτσιε καὶ Γέιζα, οἵτινες μετὰ ἐτέρου ἀρχηγοῦ, Σέγκο ὀνομαζομένου, ἀπόντος δὲ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ἐξετέλεσαν τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1868.

Εὐρισκόμεθα ὅταν ἐνώπιον ἀνδρῶν, οἵτινες κατὰ τὴν ἐποψίν, ὑπ' ἣν ἐξετάσῃ τις τὸ ζήτημα, ἔσονται οἱ ἀναμορφωταὶ ἢ οἱ καταστροφεῖς τῆς Ἰαπωνίας. Ὁμίλησα ἤδη περὶ τοῦ Ἰακούρα καὶ τοῦ Σάντζο. Ἀμφότεροι φαίνονται οἷοι εἶναι, ἥτοι μεγάλα τῆς ἰαπωνικῆς ἀριστοκρατίας πρόσωπα. Ὁ Ὁκούρα, πτωχὸς φοιτητῆς ἐν Ναγκασάκι τὴν προτερρίαν τῆς ἐπανάστασεως, ἀπέβη μετὰ τοῦ Κίδο, ὁ σπουδαιότερος ἀνὴρ τῆς ἡμέρας. Οἱ ἄλλοι, πρὶν ὑψωθῶσιν εἰς ἃς κατέχουσι θέσεις, ἦσαν ἀπλοὶ ἰδιῶται ἢ ἄξεστοι Κότος, τὸ δὲ νέον αὐτῶν μεγαλεῖον δὲν ἐστίλωσε τοὺς τρόπους των. Οὐχ ἥττον εἰσὶ πρόσωπα ἐνδιαφέροντα καὶ μάλιστα περισσότερο ἢ οἱ εὐγενεῖς αὐτῶν συνάδελφοι. Ἐπ' αὐτῶν ἀναγινώσκαται ἡ εὐφυΐα καὶ ἡ τόλμη, καθὼς καὶ ἡ βεβαιότης τοῦ παίγτου, ὅστις, αἰσθανόμενος ὅτι ὑπάρχει εἰσέτι αἶμα εἰς τὰς φλέβας του, ἀποφαίνεται νὰ ῥίψῃ τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κύβον. Βεβαίως οἱ ὄνυχες αὐτῶν δὲν εἶνε ἐπιμελελημένοι, αἱ δὲ κατὰ τι ἀπότομοι καὶ ἄτεργοι κινήσεις των στεροῦνται τῆς θελτικῆς νοησελείας τοῦ τῆς ὑψηλῆς τάξεως Ἰάπωνος. Ἀλλ' οὐχ ἥττον εἰσὶν οἱ κύριοι τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τῆς ἡμέρας, ἐξ αὐτῶν δὲ κατὰ μέγα μέρος κατέκειται

ἡ τελικὴ ἐξοδὸς τοῦ ὑποκώφου ἔτι κατὰ τὴν στήλην ταύτην ἀγῶνος, ὅστις διεξάγεται μεταξὺ τῶν καρπουμένων τὴν μεταρρύθμισιν ἀπ' ἐνός, καὶ τῶν ἀποτιόντων τὰς δαπάνας αὐτῆς ἀπ' ἑτέρου. Ἀλλὰ περὶ τούτου θέλω πραγματευθῆ ἄλλαχού, ὅτε θὰ ἐξετάσω τὴν πολιτικὴν τῆς αὐτοκρατορίας κατάστασιν. Ἀρκοῦμαι δὲ νῦν ἀναφέρειν, ὅτι, ἐνεκεν τῆς δημοτικότητος αὐτῶν, οἱ τέσσαρες οὗτοι σύμβουλοι, ὧν οἱ τρεῖς κάθηνται ἐναντί μου, κατέπεισαν τὰς πατριὰς αὐτῶν νὰ λάβωσι τὰ ὅπλα κατὰ τὸ 1868 καὶ νὰ ἐξακολουθήσωσι παρέχουσαι τὴν ὑποστήριξιν αὐτῶν εἰς τὰς ριζικὰς μεταρρυθμίσεις, αἵτινες πρόκειται νὰ μεταβάλωσι τὴν ὄψιν τῆς Ἰαπωνίας.

Μετὰ βραχεῖαν διάλεξιν, εἰδοποιήθημεν ὅτι ὁ Μικάδο ἦν ἔτοιμος νὰ μᾶς ὑποδεχθῇ. Ἐπανελάθμεν ὅθεν τὴν πορείαν ἡμῶν, καὶ συνοδευόμενοι ὑπ' ὄλων τῶν ἐν τέλει εἰρημένων, οἵτινες ἔφερον τὴν μεγάλην αὐτῶν αὐλικὴν στολὴν, ἐφθάσαμεν πρὸ τῆς ἡνεωγμένης θύρας τοῦ περιπτέρου, ὅπερ φέρει τὴν ὀνομασίαν καταρράκτης. Παρὰ τὴν ζωρὰν περιέρχεται μου νὰ ἴδω τὸν αὐτοκράτορα, δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ ῥίψω ἐν βλέμματι περὶ ἐμὲ, καὶ νὰ μὴ θαυμάσω τὴν καλλονὴν τοῦ μέρους τούτου. Τὸ περίπτερον ὑψοῦται ἐπὶ τῆς ἄκρας μικρᾶς κυκλικῆς πεδιάδος, περιστοιχισμένης ὑπὸ χαμηλῶν λόφων καὶ γιγαντωδῶν δένδρων. Ἀντικρὺ δὲ ὄγκαι τινὲς γρανίτου, μετὰ πολλῆς τέχνης καὶ μετὰ φυσικοῦ αἰσθημάτων λεπτοτάτων συνηρμοσμένοι, ἀποτελοῦσιν ἀπόκρημνον βράχον, ἐξ οὗ καταπίπτει βαθύτατος ῥύαξ, δίδων τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸ κίοςκιον. Εἰσερχόμεθα ἐν αὐτῷ καὶ ἰδοὺ εὐρισκόμεθα ἀπέναντι τοῦ υἱοῦ τῶν θεῶν. Ἡ αἴθουσα ἔχει μῆκος εἴκοσι τεσσάρων ποδῶν περίπου, πλάτος δὲ δέκα ἕξ μέχρι δέκα ὀκτώ. Τὸ δάπεδον εἶνε κακαλυμμένον διὰ λεπτοτάτης ψιᾶθου. Οὐδὲν ὑπάρχει ἐπιπλόν, πλὴν βάρθου τινὸς ὕψους - δύο ποδῶν, ἐφ' οὗ κάθηται ὁ Μικάδο. Τῷ εἰσιόντι ἡ αἴθουσα φαίνεται σκοτεινὴ, κατ' εὐτυχίαν ὅμως συγκυρίαν ἡλιακὴ ἀκτὶς διολισθαίνουσα διὰ τῶν θυρίδων καὶ τῶν σχισμᾶδων τοῦ πρὸ αὐτῶν χαρτίνου παραπετάσματος διέσχες ζωρὰν λάμψιν ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ αὐτοκράτορος.

Κατὰ τὰς ἐπισήμους ἀκοάς, τὰς διδομένας ἀείποτε εἰς τὸ κίοςκιον τοῦτο, διάφραγμα ἡμίκλειστον ἀπείργει τὴν κεφαλὴν τοῦ ἡγεμόνος ἀπὸ τῶν ἀδιακρίτων βλεμμάτων τῶν προσεγγιζόντων αὐτὸν προσώπων. Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὅμως οὐδεμία τοιαύτη προφύλαξις ἐλήφθη. Ἐκάθητο ἐπὶ σκίμποδος ἔχων τὰς κνήμας ἐσταυρωμένας καὶ τὰς χεῖρας συνεχόμενας καὶ στηριζόμενας ἐπ' ἀλλήλων τοιαύτην δὲ θέσιν δίδουσιν ἀκριβῶς εἰς τὰ ἀγάλματα τοῦ Βούδα.

Ὁ αὐτοκράτωρ εἶνε εἰκοσαςτῆς νεκνίας, ἀλλὰ φαίνεται μᾶλλον τριακοντούτης. Τὸ ἰδιαίτερον αὐτοῦ ὄνομα εἶνε Μουτζουρίτο. Πολὺ ἐδυσκολεύθη διὰ νὰ τὸ μάθω. Εἰς μόνον τὸν κ. Satow ὁρεῖλω

τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου πληροφορίας. Ὁ λαὸς οὐδέποτε καλεῖ ἄλλως τὸν αὐτοκράτορα ἢ διὰ τοῦ γενικοῦ ὀνόματος Μικάδο. Μόνον μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ τῷ δίδουσι τὸ ὄνομα, ὅπερ μέλει νὰ φέρῃ ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Ἀπαντα τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Μουτζουρίτο δεικνύουσι τὰ σημεῖα τῆς ἰαπωνικῆς φυλῆς, ἥτοι εἰς πλατεῖα καὶ ὀλίγον σιμὴ, χρῶμα ὠχρὸν, ζωρὸι ὅμως καὶ σπινθηροβολοῦντες ὀφθαλμοί, παρὰ τὴν ἀκίνησίαν, εἰς ἣν καταδικάζει αὐτοὺς ἡ ἐθιοτυπία. Μοὶ ἐφαίνετο ὅτι συχνάκις συνήντησα τὸ πρόσωπον τοῦτο εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς Ὑεδῶ. Ἡ ἐνδυμασία, ἀπλουστάτη ἄλλως τε, συνίστατο ἐκ χιτῶνος χρώματος κυκνοῦ βαθέος καὶ κλίνοντος πρὸς τὸ μέλαν σχισολίθου, ἥτις ἐξ εὐρυτάτων ἐρυθρῶν περισκελίδων. Ἡ δὲ κόμη ἦν διευθετημένη κατὰ τὴν ἐπιχώριον συνήθειαν, εἰς ἣν προσετίθετο πρὸς καλλωπισμὸν κολοσσιαῖος θύσσανος ἐκ κλάδου ἰνδοκαλάμου καὶ τριχῶν, ὅστις ἀναχωρῶν ἐκ τοῦ δεξιοῦ ὠτὸς, ἀνήρχετο καθέτως εἰς ὕψος δύο καὶ ἡμίσεος ποδῶν, τοῦλάχιστον, καὶ ἐστῆτο σφοδρότατα μετὰ τὴν παρμηκρὰν τῆς κεφαλῆς κίνησιν. Ὁ λόφος οὗτος ἦν τὸ γινώρισμα τῆς ὑψηλοτάτης τάξεως. Οὔτε ὁ Μικάδο οὔτε οἱ ὑπουργοὶ αὐτοῦ δὲν φέρουσιν ἀδάμαντας. Ἐκτὸς τῆς στιγμῆς καθ' ἣν μᾶς ἀπηύθυνε τὸν λόγον, ἡ Α. Μ. Ἰστατο ἀκίνητος δίκην ἀγάλματος. Ὅπισθεν τοῦ αὐτοκράτορος ἀνωτέρως τις ὑπάλληλος ἐκράτει τὸ ξίφος τῆς αὐτοκρατορίας, τεθειμένον ἐπιμελῶς ἐντὸς θήκης. Οὐαὶ εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἤθελε τὸ ἶδει γυμνόν! Ὅθι ἦτον ὁ θάνατός του. Ἀριστερόθεν τοῦ θρόνου, στηριζόμενοι ἐπὶ τοῦ διαφράγματος, ἴσταντο ὁ Σάνζο καὶ οἱ τρεῖς σύμβουλοι, δεξιόθεν δὲ ὁ Σκουόρα, ὁ κ. Adams καὶ ἐγὼ, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ κ. Satow καὶ τοῦ διερμηνέως τῆς Αὐλῆς, κατείχομεν τὸ μέσον τῆς αἰθούσης, ἀντιμέτωποι καὶ εἰς μικρὰν ἀπόστασιν τοῦ αὐτοκράτορος. Κατὰ τὰς πρώτας στιγμὰς βαθεῖα ἐπεκράτει σιωπὴ ἐν τῷ μικρῷ ἐκείνῳ περιπτέρῳ, ὅπερ κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην περιέλειπε τοὺς δικαιοτάτους τῶν τυχῶν μεγάλης αὐτοκρατορίας. Δὲν ἤκούε τις εἰμὴ τὸν βόμβον τῶν μυιῶν καὶ τὸ ἄσμα τῶν τεττίγων.

Ὁ κ. Adams, παρκαληθεὶς ὑπὸ τοῦ Σκουόρα νὰ προβῇ εἰς τὴν παρουσίαν εἶπεν ὅτι ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Αὐστρίας ὅστις ἐδρεύει ἐν Σαγκαῖ, ἔχει τὴν τιμὴν νὰ μὲ εἰσαγάγῃ παρὰ τῇ Αὐτοῦ Μεγαλειότητι. Ὁ Μικάδο, ἀποῦ εἶπε φιλόφρονάς τινας λέξεις εἰς τὸν κ. Adams, ἀπέτεινε τὸν λόγον πρὸς ἐμὲ συγχάριζον μοι ὅτι ἀφικόμεν ἑνταῦθα διαπλευσας εὐτυχῶς τὰ μεγάλα πελάγη, εἰς ταῦτα δὲ ἐγὼ ἀπήντησα διὰ τινων καταλλήλων τῇ περιστάσει φράσεων.

Τότε λαβὼν τὸν λόγον ἐκ δευτέρου, «Πληροφοροῦμαι, εἶπεν, ὅτι ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐφέρετε ἐν » τῇ χώρᾳ ὑμῶν τὸ φορτίον σπουδαίων θέσεων, » καὶ ὅτι πολλάκις ἐξησκήσατε τὰ καθήκοντα » πρέσβεως εἰς μεγάλας χώρας. Δὲν δύναμαι νὰ

»φαντασθῶ ἀκριβῶς τὸ εἶδος τῶν ὑμετέρων ἀσχο-
»λιῶν, ἀλλ' ἐὰν μεταξὺ τῶν καρπῶν τῆς μακρᾶς
»ὕμνης πείρας εὐρίσκειται τι, ὅπερ ἢ μοι ἦτο χρή-
»σιμον νὰ γνωρίσω, παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ λαλή-
»σῃτε ἐλευθέρως καὶ ἀνεπιφυλάκτως εἰς τοὺς κυ-
»ριωτέρους συμβούλους μου».

Συμφώνως πρὸς τὴν ἐπιμοτυπίαν, ὁ αὐτοκρά-
τωρ ὁμιλῶν πρὸς ἐμὲ ἐψιθύριζεν ἀπλῶς τὰς λέξεις
μεταξὺ τῶν ὀδόντων, δι' ἀνάρθρων καὶ μόλις κα-
ταληπτῶν ἤχων. Ὁ Σάνζο ἐπανελάμβανεν αὐτὰς
μεγαλοφώνως, ὁ δὲ διεσπληνέως τοῦ παλατιοῦ τὰς
μεθερμηνευσεν ἀγγλιστί. Αἱ ἀπαντήσεις ἡμῶν με-
τεφράσθησαν ἰαπωνιστὶ ὑπὸ τοῦ κ. Satow. Ὁ-
σάκισ ὠμίλει ὁ αὐτοκράτωρ ἐστρέφετο πρὸς ἡμᾶς
καὶ μᾶς παρετήρει εἰς τὰ ὅμιλα, ἡ δὲ ὄψις αὐ-
τοῦ ἐθερμαίνετο αἵφνης ὑπὸ ἐκφραστικοῦ μειδιά-
ματος ἀποπνέοντος χάριτος καὶ εὐμενείας. Ἄλλ'
ὅτε ἔκλειπε τὸ στόμα, ἐπανελάμβανε πάραυτα τὴν
σοβαρὰν ἢ μᾶλλον τὴν ἀσήμαντον αὐτοῦ ὄψιν.

Ὅτε ἀπεσύρθημεν, ὁ αὐτοκράτωρ μένων ἀκίνη-
τος, προσήλωσεν ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ὀφθαλμούς. Οὕτε
κατὰ τὴν ἀριξίν ἡμῶν, οὕτε κατὰ τὴν ἀναχώρη-
σιν δὲν μᾶς ἐχαίρετισεν. Οἱ ὑπουργοὶ μᾶς ἠκολού-
θησαν καὶ μᾶς προσεκάλεσαν νὰ περιδιαβάσωμεν
ὀλίγον εἰς τὸν κήπον. Μᾶς ἔδειξαν μικρὸν κτήμα
χρησιμεῦον ὡς πρότυπον καὶ προσωρισμένον νὰ
δώσῃ εἰς τὸν ἡγεμόνα ἰδέαν τινὰ τῶν διαφορῶν
μεθόδων, δι' ὧν οἱ ὑπῆκοοι αὐτοῦ καλλιεργοῦσι
τὴν γῆν. Μοὶ ἐπέτρεψαν ὡσαύτως νὰ ἀναβῶ εἰς τὸ
ὑψος τῆς μεγάλης τάφρου καὶ νὰ ἀπολαύσω ἐκεῖ-
θεν μαγευτικῆς θέας ἐπὶ μέρους τινὸς τῆς πόλεως.
Εἶτα παρετέθη ἡμῖν μικρὸν ἄριστον ἐντὸς ἐνὸς τῶν
κομπίων. Ἐθαυμάζομεν τὴν συμμετρίαν καὶ τὴν
κομπὴν ἀπλότητα, μεθ' ἧς ἡ τράπεζα ἦν παρε-
σκευασμένη.

Ὅτε ἐμέλλομεν νὰ ἐγερθῶμεν, ὁ Σάνζο κατὰ
τὰς διαταγὰς τοῦ κυρίου του μὲ παρεκάλεσε νὰ
τῷ ἐκθέσω τὰς περὶ Ἰαπωνίας ιδέας μου. Ἐζή-
τησα συγγνώμην διὰ τὴν ἀγνοίαν μου, δὲν ἔλειψα
ὅμως νὰ ἐπικροτήσω εἰς τὰς προσπάθειάς, ἃς ἡ νέα
κυβέρνησις κατέβαλλε, πρὸς βελτίωσιν τῆς κατα-
στάσεως τῆς χώρας, καθὼς καὶ τὰς σωτηριώδεις
μεταρρυθμίσεις, τὰς ὁποίας ἐμελέτα νὰ ἐφαρμόσῃ.

«Ἡ φρόνησις τῶν ἐξόχων ἀνδρῶν, οὓς βλέπω
»συνηθροισμένους περὶ τὴν τράπεζαν ταύτην, προσ-
»έβηκα, θὰ διευθύνῃ αὐτοὺς εἰς τὴν ἀκανθώδη
»ταύτην ἐπιχείρησιν. Θὰ ὑπολογίσωσι καλῶς τὰ
»ἤθη καὶ τὰς ιδέας τῆς χώρας, θὰ ἐννοήσωσιν
»ὅτι πᾶν ὅ,τι εἶνε καλὸν ἐν Εὐρώπῃ, δὲν εἶνε τοι-
»οῦτον καὶ ἐν Ἰαπωνίᾳ, θέλουσιν ἀποφύγει τὰς
»λίαν ἀποτόμους μεταβολὰς καὶ δὲν θέλουσι
»προβῆ εἰμὴ μετὰ μεγίστης περισκέψεως».

Τοιοῦτοτρόπως ἡ ὑποδοχὴ ἡμῶν ἐτελείωσε. Μετὰ
τὸ πέρασ δὲ αὐτῆς τὰ αὐτὰ πρόσωπα μᾶς συνώ-
δευσαν εἰς τὴν ἁμαξάν καὶ εἰς τὰς 3 μ. μ. ἐ-
πανήλθομεν εἰς τὴν πρεσβείαν.

Τὴν ἐσπέραν ὁ Μικάδο μᾶς ἐπέμψε μικρὰ τινα

κιβώτια πλήρη γλυκισμάτων, ἀλλοκότου σχήμα-
τος, καὶ διαφόρων εἰδῶν ζαχαρωτά. Τὰ κιβώτια
ταῦτα ἦσαν ἐκ φυσικοῦ ξύλου, διότι ἐν τῇ αὐτο-
κρατορικῇ αὐλῇ, συμφώνως πρὸς ἀρχαίαν παράδο-
σιν, ἀπαξιοῦσι νὰ ζωγραφίζωσιν ἢ νὰ καλλωπί-
ζωσι τὸ ξύλον. Ἐλπίζω ὅτι δὲν θέλω ποτὲ λη-
σμονῆσαι τὴν σκηνὴν τῆς σημερινῆς πρωίας, τὸν
μαγικὸν ἐκείνον κήπον, τὰ μυστηριώδη ἐκεῖνα
κισκία, τοὺς πολιτευομένους ἐκείνους ἐν μεγάλῃ
στολῇ πλανωμένους μεθ' ἡμῶν εἰς τὰς διόδους
τῶν δασῶν, τὸν Ἀσιανὸν ἐκείνον δεσπότην, τὸν
παρουσιαζόμενον ὡς εἰδῶλον, τὸν νομιζόμενον καὶ
αἰσθανόμενον ἐκυτὸν ὡς Θεόν.

Γ.Γ.

TINA ΠΕΡΙ NANON

Μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀξιοπαρατηρήτων
ἔνεκεν τῆς ὑπερβολικῆς σμικρότητος αὐτῶν, ὧν
τὴν ἐμφάνισιν τὰ χρονικά τῆς ἐπιστήμης ἀναφέ-
ρουν, εἰσὶ τινὲς καταστάντες ὡς ἐκ τῆς μικρο-
σωμίας τῶν ταύτης λίαν περιθώτοι. Τοιοῦτοι εἰ-
σὶν ὁ νάνος Jeffery Hudson, γεννηθεὶς ἐν ἔτει
1619, ὁ Ἰωσήφ Borwilawski, εὐγενῆς Πολωνὸς
καὶ Νικόλαος Ferry, ἐπονομασθεὶς «Bébé», γεν-
νηθεὶς ἐν ἔτει 1741.

Ἡ δούκισσα τοῦ Buchingham παρουσίασε τὸν
μικροσκοπικὸν Jeffery Hudson κατὰ τὸ ὄγδοον
ἔτος τῆς ἡλικίας του ἐντὸς ζυμαρικοῦ εἰς τὴν βα-
σίλισσαν Μαρίαν Ἐρριέτην, σύζυγον Καρόλου τοῦ
Α' βασιλέως τῆς Ἀγγλίας. Ὁ Jeffery κατὰ τὸ
τριακοστὸν τῆς ἡλικίας του ἔτος εἶχεν ὕψος 18
ἀγγλικῶν δακτύλων· ἔθρῃσε δ' ἐν τῷ γήρατι αὐ-
τοῦ μέχρι τριῶν ποδῶν ὕψους καὶ 9 ἀγγλικῶν
δακτύλων.

Νέον ἔτι ὄντα ἐν μέσῳ ἐορτῆς ἐν τῇ αὐλῇ εἴ-
δον αὐτὸν ἐξερχόμενον πρὸς μεγίστην ἐκπληξίν
τῶν θεατῶν, ἐκ τοῦ θυλακίου ὑπαλλήλου τινὸς
τῶν ἀνακτόρων, οὗτινος τὸ ἀνάστημα ἦτο ἀλη-
θῶς γιγαντιαῖον. Ὁ ποιητὴς Davenan συνέθεσε
πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ποίημά τι ἐπιγράψας αὐτὸ, ἐκ
τοῦ ὀνόματος τοῦ νάνου «La Jefferéide». Με-
ταξὺ τῶν ἀνδραγαθημάτων τοῦ Jeffery ἀναφέρει
ὁ ποιητὴς καὶ νίκην τινὰ, ἣν διεξήγαγεν αἰσιῶς
ἐν τινι μονομαχίᾳ μετὰ Ἰνδικῆς ὀρνίθος. Ἐν ἔτει
1644 ὁ Jeffery ἠκολούθει τὴν βασίλισσαν Ἐρ-
ριέτην εἰς Γαλλίαν, Γερμανὸς δὲ τις ὀνόματι Crefts
ἠνώχλει αὐτὸν μυριετρόπως καθ' ὅλον τὸ ταξεί-
διον· ὁ Jeffery μὴ ὑποφέρων τὰς διαφόρους προσ-
βολὰς καὶ ἐμπαιγμοὺς τοῦ Γερμανοῦ, προσεκάλε-
σεν αὐτὸν εἰς μονομαχίαν. Τοῦ Crefts δεχθέντος,
ὁ νάνος ἔχων βεβόλβερ ἀνὰ χεῖρας, ἀναβὰς ἐφ' ἵπ-
που, καὶ πυροβολήσας ἐξῆρπεν αὐτὸν ἅπνου πρὸς
μεγίστην ἐκπληξίν τῶν παρευρισκομένων.

Ὁ Jeffery μετὰ ταῦτα ἔνεκεν πολιτικῆς τινας
κατηγορίας ἐφυλακίσθη, ἀπέθανε δὲ ἐν ταῖς φυ-
λακαῖς τοῦ Westminster ἐν ἔτει 1682.

Ὁ νάνος Borwillawski, εὐγενῆς Πολωνὸς, ἦτο
ἐπίσημος ἔνεκεν τῆς ποικιλίας τῶν προσηρημάτων